

Öldüren Kaparo

Armağan TEKDÖNER

Film Öyküsü

“Ölüm aklımızın ucundan bile geçmemiști”

OSMAN, CENGİZ ve ATTİLA'nın Boğaziçi Üniversitesi'ndeki öğrenciliklerini yansıtan fotografik kareleri ve üniversiteye ait her mevsimden durağan manzaraları, dar cepheli ve köhne bir binanın dış görüntüsüyle, bir öğrenci evinin içinden enstantaneler izler.

ATTİLA o binadaki bir daireden çıkar ve hemen yandaki asansör kapısını açar. Tam asansöre adım atacağı anda, aynı evde oturanlardan CENGİZ, evde unuttuğu bir nesneyi alması için kendisine seslenir. Eve dönmek için binmekten tesadüfen vazgeçtiği asansör kabininin yerinde olmadığını ve önünde açılmış asansör boşluğunu dehşetle fark eden ATTİLA geriye sıçrar, tökezleyerek eve döner. Aynı esnada CENGİZ'in dizüstü bilgisayarına ev sahibinden gelecek e-postada, gecikmiş kiranın derhal ödenmesi talep edilmektedir. Mesajı okuyup, bakışırlar.

ATTİLA'nın cep telefonunu kapışı, bir bankamatik ekranı başında görünen OSMAN'ın kredi kartından para çekerek kirayı yatırışı sürecine yerini bırakır.

AYDINLANMA

Boğaziçi Üniversitesi Kız Yurdu. Gece saatlerinde yurttan çıkan frapan giyimli genç bir kız, kendisini bekleyen pahalı bir arabaya doğru yürümektedir. Araba hareket ettikten hemen sonra çalan cep telefonunu kız açar, direksiyondaki yaşlı adam müziğin sesini yükseltir.

Galatasaray'daki telefon kabinlerinden birinde, ATTİLA. Korna seslerine karışmış konuşmadan – sadece ATTİLA'nın bağırarak söylediklerinden – anlaşıldığı kadarıyla, arabadaki kız arayan ATTİLA'dır, kız ATTİLA'nın kız arkadaşıdır, ATTİLA ondan kontör istemektedir, kız arkadaşı ise artık kendisini görmek istememektedir. Kız telefonu kapatınca ATTİLA kabinin önünde yere çöker. Kısa süre sonra cep telefonuna iki mesaj gelir. Birinci mesaj servis sağlayıcıdandır ve yüklenen kontöre dairdir. "Beni arama" yazan ikinci mesajsa, kız arkadaşındandır.

Boğaziçi Üniversitesi Ortakantin, sabah saatleri. CENGİZ'le bir başka öğrenci kısık sesle konuşmaktalar. Konuşmalardan, çok detaylı tasarlanmış bir web sitesinden söz edildiği, CENGİZ'in özellikle güvenlik konusunda son derece iyi programcılık bilgisi olduğu, ama işin külfetli kısımlarını maddi sıkıntısı aşikâr bir öğrenciye parayla yaptırmakta olduğu anlaşılır. CENGİZ'e fason iş yapan Ahmet Yılmaz isimli fakir öğrencinin, aynı zamanda kimsesiz olduğu da dikkati çeker. Konuşma, CENGİZ'in gizlilik anlaşmasını vurgulayan sözleriyle ve para vermesiyle kapanır. Ardından CENGİZ Bebek'teki bir banka şubesinde, kredi başvurusu reddedilirken görünür.

Lise son sınıftaki bir zengin aile çocuğunun odası. OSMAN çocuğa özel matematik dersi vermekte. Çocuğun babası beklenmedik bir zamanda yanlarına gelir ve işledikleri konuların basitliğini görünce şaşakalır. OSMAN'ı çağırır ve sinirli bir tavırla neden hâlâ fasa fisoyla vakit geçirdiklerini sorar. OSMAN, çocuğun matematik seviyesinin aslında ortaokul olduğunu ve kendisinin, okulda yapılanların aksine, matematiği gerçekten öğretmeye çalıştığını söyler. İşine son verilmiştir. OSMAN'ın Boğaziçi Üniversitesi'nin merdivenlerinden okula doğru çıkmakta, ders verdiği çocuk Facebook'ta arkadaşlarıyla yazışmakta, babasıyla annesinin konuşmalarından duyulduğuna göre lise sondaki çocuk, üçgenin alanını bile hesaplayamamaktadır. Anne çocuğun aslında aptalın teki olduğunu söyleyip bundan sonra çocuğu okutmak adına lüzumsuz masraf etmemeyi önerirken, babası da onaylamaktadır. Konuşmaları duymamak için müziği sonuna kadar açan çocuk sessizce ağlamaya başlamıştır, görüntüye kuru yaprakları ittirerek okula tırmanmaya devam eden OSMAN yeniden girer.

Üç kafadarın evi. ATTİLA'nın çalıştığı birahaneden bir kavgaya karıştığı için nasıl atıldığı, OSMAN'ın fazla açık sözlülük yüzünden son özel ders öğrencisini de kaybetmesi, CENGİZ'in ise 3 kuruşa yaptırıp 30 kuruşa satmaya kalkıştığı fason web sitesinin parasını nihai müşteriden alamıyor olması... Derken sıra asansör muammasında ve kira probleminde. ATTİLA kendilerine gözdağı vermek isteyen ev sahibinin asansöre sabotaj yaptığını; CENGİZ ev sahibine bir ders verilmesi gerektiğini; OSMAN ise asansörün değil sadece kapısının hor kullanımdan arızalanmış olabileceğini dile getirmektedir. Asansörle ilgili tartışmada uzlaşamazlar. Ancak üçünün de tam anlamıyla birleştiği bir nokta varsa, artık para getirecek bir şeyler yapmaları ve kaderlerini değiştirmeleri gerektiğidir. Bitmek bilmeyen borçları, yaptıkları işlerin sona ermiş olması, parasızlık nedeniyle yitirdikleri ilişkiler...

Televizyondan duyulan Beyoğlu'nda işlenmiş bir cinayetle ilgili haber, sohbetlerini böler. Birçok kanalda verilen haberde, Cihangir'deki lüks bir evde bulunmuş ünlü bir yazara ait cesetten söz edilmektedir ve olayla ilgili muhtelif yorum yapılmaktadır. Her kanalın apayrı yaklaşımı olsa da, çoğu programda cinayetin azmettirilmiş olabileceği vurgulanmaktadır.

ATTİLA, cinayeti işleyen kişinin ne kadar para almış olabileceğini sorunca, OSMAN, kiralık katil mi olmayı önerdiğini sorarak, ATTİLA'yı tersler. CENGİZ'in şaka olarak ortaya attığı, kiralık katil gibi ortaya çıkıp, adam öldürmek vaadiyle para alıp, kimseyi öldürmeden kaparonun üzerine yatmak fikriyle eğlenirler. Bir saat kadar sonra, CENGİZ'in fikri üzerinde ciddiyetle çalışmaktadırlar. Cinayetin detaylarını İnternet'ten dikkatle araştırmış, magazin basından en elverişli olduğunu düşündükleri 3 tanesine göndermek üzere, güya katilin ağzından yazılmış bir metin kaleme almışlardır.

*vatanaini züpenin evine saba sahat onda girdim kimsede görmömişdir anatarı
bana amirim vermişdi evin içeresinde çok oda varıdı tektek oduları baktım
enbüyük odıda aşalık vatanaini uyuyuyodu amirim verdiği 7atmışlıkla şarzör
bidene gadar sıkdım sustucu varıdı ses cıkmadı amma etrafa çok kanı sıcradı
ve evden cıkarıkende tek kuruş calmamışımıdır hata masadaki yüz50 lirayı bile
dokanmamışımıdır evden cıkanca medivenleriden inidim tıramvayı binidim
sahat 10buçuk herşey vatan için*

Hassas Nefer

Üzerinde parmak izi bırakmak bir yana, hiçbir şekilde delil oluşturmayacak şekilde titizlikle hazırladıkları ve hurdacıdan almış oldukları nokta vuruşlu bir yazıcıyla yazdırdıkları bu mektubu, kapüşonlu bir parka giymiş OSMAN Sirkeci postanesinden postaya verir.

Mektup hedefledikleri adreslere ulaşınca haber gündeme oturur, hatta birçok güncel konuyu gölgede bırakır. Mektubun gerçek olup olmadığı konusunda kısa süre içinde ikiye bölünen medyada, konuyla ilgili açık oturumlar bile düzenlenmeye başlar: Ekranlara akın eden uzmanlar güruhu Hassas Nefer'i tartışmaktadır. Olayın siyasi, hukuki, ekonomik ve polisiye boyutları bütün ayrıntılarıyla işlenmektedir. Aslında önemli olan, kimin ne dediğinden çok, gündemde kendilerine ne kadar yer verildiğidir.

Birer ay arayla, aynı üslupla yazdıkları ve benzeri yöntemlerle postaya verdikleri iki mektupları daha basına ulaştır. Her iki mektupta da, tam aydınlatılmamış eski birer üst düzey cinayeti Hassas Nefer üstlenmektedir. Mektuplar ülkenin bir numaralı gündemi olacak kadar ses getirir. Yarattıkları kaos kendilerini bile şaşırtmıştır, akıllarına, marka tanınırlılığını artıracak bir de muziplik gelir.

*bu ay çokçok güzel bi Kız istanbulda ölcek önce ben ona bimektup yollucam
ve dicem ki ölecece okız mektupu alınca 7 gün içinde ölcek*

Hassas Nefer

Öyle bir mektup yollamayacaklardır. Ama bu numara, öngörülemez şiddette bir sansasyon dalgası yaratır. İstanbul'daki on binlerce kadın bir ay boyunca Hassas Nefer'den mektup bekler, mektup alamayan binlercesi depresyona girer, sekiz ayrı kadın ise ellerindeki Hassas Nefer imzalı mektuplarla polise koşar. Oysaki o mektupları kendileri yazıp kendilerine yollamışlardır. Polis, kadınların getirdiği mektupların sahte olduğunu açıklayınca, üç kafadarın ekmeğine yağ sürülür: Böylece resmi makamlar Hassas Nefer'in sahtesi olduğunu söyleyerek, dolaylı olarak gerçeğini tescil etmiş olur.

Sıra, o güne kadar Hassas Nefer karakterinin gerçekliğine inanmayan uzmanların bile aklını karıştıracak uygulamaya gelmiştir: Önce yakında işlenecek bir cinayeti duyurup, sonra da duyurulan cinayeti işlenmiş gibi göstermek. Bu da, CENGİZ'e fason iş yapmaktaki kimsesiz öğrenciyle yeni bir anlaşma yapmak anlamına gelmektedir.

Ahmet Yılmaz açısından bakıldığında bu çalışma, asla sokağa çıkmadan üç kafadarın evinde bedava kalmak, üstelik bir miktar da para almaktır. Evden çıkmamayı da, disiplinli program yazma zorunluluğu olarak açıklamışlardır kendisine.

Hassas Nefer, ABD ajanı olması gerekçesiyle Boğaziçi'ndeki Ahmet Yılmaz isimli öğrenciyi öldüreceğini benzeri bir mektupla basına duyurur.

Fos çıkan "güzel kız cinayeti" hikayesinden sonra bu yeni mektup, sıkıntıdan patlayan kamuoyuna ve asparagası daimi içerik edinmiş basına ilaç gibi gelir, gündemi yine ele geçirir. Bir paparazi mangası Boğaziçi Üniversitesi'ne akın eder, Ahmet Yılmaz'ı soru yağmuruna tutarlar. Ahmet Yılmaz'ın konuyu bile anlamadığı anlaşılınca ve zaten ertesi hafta okul yaz tatiline girince, olay kısa sürede küllenir.

Ama kısa süre sonra, Hassas Nefer sözünü ettiği cinayeti gerçekleştirdiğine dair bir mektup daha yollar. Mektupla beraber zarflanmış iki fotoğrafta, nerede olduğuna dair hiçbir ipucu olmayan bir zeminde, kanlar içinde yatan Ahmet Yılmaz görünmektedir. Ahmet Yılmaz artık bir işbirlikçidir ve ancak yüklüce bir ücret mukabilinde iknâ edilmiştir.

İşte bu gönderi, projenin işlerliği açısından tam bir sükse yapar. Ertesi gün birçok gazetede haber manşetten duyurulur, televizyonlar mütemadiyen Hassas Nefer'den bahsetmektedir. Aynı gece düzenlenecek basın toplantısında, polis Hassas Nefer takma adıyla hareket eden kişi ya da kişilerin hangi gruplarca yönlendirildiğinin titizlikle araştırıldığını duyurur. Ancak gelen fotoğrafın geçerli delil teşkil etmediğinin ve Ahmet Yılmaz'ın kayıp şahıs olarak bile kayıtlara geçirilmediğinin de altını çizerler. Basın, polisin resmi açıklamalarına itibar etmeyecektir. Hassas Nefer uzun süre gündemde kalır.

Hazırlamakta oldukları temizle-onu.com alan adlı web sitesini artık yayına sokmanın zamanı gelmiştir. Web sitesinin anasayfası İnternet'ten derledikleri ceset fotoğraflarından ve kendi yazdıkları müşteri yorumlarından, sipariş sayfası ise öldürülecek kişiye dair bilgilerin girileceği bir formdan oluşmaktadır. Form doldurulup gönderildiğinde açılan ekranda şu teyit metni gösterilmektedir.

siparişinzi almışımdır zarfınan 10000 lira getirip nasıl vercenizi orenmek için

[Burada belli bir tarih ve saat yazılı]

satinde bu sayfaya girin toplam ücret 50000 liradır kalan 40000 lirayı

[Burada formda girilmiş isim ve soyadı yazılı]

ölünce verceksiniz

günü gelince talimatları okumak için kullancaınız

kullanıcı adı [Burada formda girilmiş kullanıcı adı yazılı]

ve şifre [Burada rastgele üretilmiş bir şifre yazılı]

herşey vatan için

Hassas Nefer

Bütün plan, mümkün olduğunca fazla sayıda enayiden sadece kaparo toplayıp, işi asla yapmamaktan oluşmaktadır.

Resmi otoritelerin erişemeyeceği uzak ülkelerin birinde faaliyet gösteren bir sunucuda yayına giren web sitesi, ziyaretçi akınına uğrayacaktır. Bir ay içinde, siteye Türkiye kaynaklı yüz binlerce ziyaretçi gelmiş, yüzlercesi "İdam Fermanı" adlı sipariş formunu doldurmuştur. Reklam vermek için kendileriyle iletişime geçmek isteyen firmalar dahi vardır. Ancak girilmiş verilerin çoğunun ciddiyetsiz olduğu besbellidir. Basit doğrulamaları aşabilen 50 civarındaki veriyi ise, teker teker kendileri kontrol ederler. Bunların içinden ünlü isimleri veya detayları tutarsız görünen başka siparişleri ayıkladıktan sonra, Facebook, Twitter, Google vs kullanarak hedefteki kişilerin gerçekliğini ve pratikte öldürülebilirliğini teyit edince, geriye 3-5 tane ciddi sipariş kalmıştır.

Bunlardan en inandırıcı olduğunu düşündüklerine, (önceden verilmiş özgün kullanıcı adı ve şifre sayesinde erişilebilen kişiye özel sayfada) kaparonun nasıl teslim edileceğine dair gerçek talimatı verirler:

Müşteri, Taksim'deki filanca otoparkta park etmiş falanca plakalı mobileti yaya olarak bulacak. Aracın arkasındaki kutuya konmuş kontak anahtarını alacak ve mobilete binip otoparktan ayrılacak. Bir kenara çekip, kutuya parayı koyacak. Ardından yakındaki bir başka otoparka girecek ve aracı bırakıp otoparktan yaya olarak çıkacak. Devamlı gözetleyecek olan üç kafadarlar şüpheli bir durum olmadığından emin olduklarında, ATTİLA yaya olarak otoparka girip, mobilete binip, çıkacak.

Bu plan mükemmelen işler, parayı gerçekten aldıklarına kendileri bile inanmamıştır. Ancak buradaki bir detay, projenin en zayıf halkası olacaktır. Mobileti teslim alan ATTİLA, takip edilmeden eve gelmiştir ve sadece o iş için taktıkları sahte plakayı önceden hazırladıkları düzenekle imha etmiştir. Kutunun içerisinde bir kenara yapıştırılmış (gerçekte bulunduğu yeri bildiren bir GPS aleti olan) bir çip fark etmişse de, bunun yeni alınmış kutuya mağazanın koyduğu hırsızlığa karşı alarm kiti olduğunu zanneden ATTİLA, nedense bundan kimseye bahsetmek gereğini duymamıştır. Zamazingoyu söküp, sokağa atmıştır.

Acil ödemeler yapılır, birkaç günde birçok maddi sorun çözülür ama para da suyunu çeker. Kafadarlar yeniden web sitesinin başına dönerler. Kısa süre sonra gelen bir sipariş bir önceki kadar gerçekçi görünmektedir ve o müşteriyle de iletişime geçmeye karar verirler.

Üç ay kadar sonra, tam altıncı müşteriden benzeri yöntemlerle kaparo aldıklarında, birinci cinayeti işlemek için verdikleri süre de dolmuştur. Yeni mektuplar yollamayan Hassas Nefer çoktan gündemden düşmüş olup, inandırıcı olanların hiç gelmemesi bir yana, ciddiyetsiz cinayet siparişleri bile iyice azalmıştır. Web

sitesinin misyonunu tamamladığına kanaat getirip, sunucudaki bütün dosyaları silip, siteyi sessizce yayından kaldırırlar. Kredi kartı limitleri dahi artmış kafadarlar, aldıkları paralara ilave olarak çektikleri krediler sayesinde artık maddi sıkıntıdan uzak bir hayat yaşamaktadırlar.

Ahmet Yılmaz ise, hiçbir şey yokmuş gibi okula dönüp derslere başlamış, olayı hatırlayıp kendisini bulan birkaç paparaziye de "kim uydurmuş öldüğümü, yok öyle bir şey," nevinden cevaplar vermiştir. Polis kendisiyle uğraşmak gereğini bile duymaz.

Ancak her sorunun parayla çözülemediğini de öğreneceklerdir. O refah içinde yaşadıkları süreç, sarsıcı rastlantılara ve derin vicdani yaralar bırakacak gelişmelere gebe dir.

Örneğin ATTİLA, Beyoğlu'nda dolaştığı gecelerden bir tanesinde, kendisini çoktan bırakmış kız arkadaşının yanında gördüğü bir yaşlı adamın üzerine sorgusuz-sualsiz yürümüş, korkudan gerilemeye çalışan yaşlı adam yere kapaklanıp, yaralanmıştır. Adamın kızın babası olduğunu bilemeden koşar adım olay yerinden uzaklaşan ATTİLA, her türlü ısrara rağmen neden o kızla bir daha iletişime geçemediğini bir türlü anlayamayacaktır. ATTİLA, giderek herkesten nefret eden bir karakter hâlini alıp, daha da yalnızlaşmaktadır.

Yahut OSMAN. Bir zamanlar özel ders vermekte olduğu çocuğa, çocuk bir barda garsonluk yaparken rastlamış, babasıyla kavga edip evden kaçtığını ve uyuşturucuya başladığını, çocuğun kendisinden duymuştur. Çocuğun o bardaki içler acısı yaşantısına tanık olunca kahrolur.

CENGİZ'se, durumdan çıkardığı vazife üzerine, diğer arkadaşlarına hiç söylemeden kendi başına hareket ederek, asansör kapısındaki arızanın sorumlusu olduğunu düşündüğü ev sahibinin cezasını vermeyi vazife edinmiştir. Somut bir de planı vardır: Bir sabaha karşı adamın sokağa park ettiği arabasının alaşım jantları arasından görünen fren balatalarına yağ dökmek ve adam birkaç saat sonra işe gitmek üzere arabaya bindiğinde ne olacağını bir kenarda gizlenip, seyretmek. Fakat adamın arabayı hareket ettirdikten birkaç saniye sonra karşıdan karşıya geçecek küçük bir çocuğa çarpacağı, doğrusu CENGİZ'in aklının ucuna gelmemiştir. Canhıraş bir şekilde 112 acil servis hattını ilk arayan kendisi olacaktır.

Her birinin kendi bardağını taşıracak son üç damlanın sırrı, belki de bu gündelik olaylarda gizlidir.

Evde oldukları bir gece, bu işe başladıkları o ilk gecede olduğu gibi, yine bir haberle sohbetleri bölünür. Kendilerine verilmiş ilk siparişteki isim evinde ölü bulunmuştur ve malum üslupla

yazılmış bir mektupla, cinayeti Hassas Nefer üstlenmiştir. Ceset de gerçektir, cinayet de gerçektir.

Üç kafadarlar donakalır. İşin içinden çıkamayıp, öngörülemez bir iş kazası olduğuna ve konuyu unutmaya karar verirler. Zaten polis Hassas Nefer diye bir katilin var olmadığına ve o sıralarda çeşitli katillerin birer mektup yazarak suçu hayali bir katilin üzerine atmaya çalıştığında ısrarlıdır.

Tedirgin geçen birkaç hafta sonra tam da her şey yeniden yoluna girmek üzereyken, kendilerinden sipariş edilmiş ikinci cinayet de işlenir. Hassas Nefer bu kez, sözünü nasıl tuttuğunu anlatan bir mektuba ilave olarak, web sitesindeki teyit sayfasının bir çıktısını da olay yerinde bırakmıştır. Artık uzmanlar Hassas Nefer'in sahte olmayabileceğini tartışmaktadırlar, polis de o sayfayı incelemeye almıştır. Kafadarlar yazdırılmış bir belge üzerinde yapılacak incelemelerle yazıcıdan daha öteye götürecek veriler elde edilemeyeceğini bilseler de, mesajı almışlar, durumun ciddiyetini hissetmişlerdir.

Kendilerine sipariş edilmiş cinayetler birbiri ardına ve daha sık aralıklarla gerçekleştirilmektedir ve çeşitli olay yerlerinde her seferinde daha fazla ipucu bulunmaktadır, daha doğrusu bırakılmaktadır. En fenası, her ipucunda kendilerine yapılmış bir gönderme yakalamaktadırlar.

Tamamen hayattan kopan kafadarlar, mütemediyen İnternet'te haber taramaktadırlar. Korkuyla bekledikleri altıncı ve kendilerinden istenmiş son cinayet de gerçekleştiğinde, bu kez olay yeri incelemesinde bulunan mektup – anlayan için – tüyler ürperticidir: İşlediği cinayetlerden pişman olduğunu ve intihar edeceğini yazmıştır Hassas Nefer. Üstelik de kendi cesedinin nerede bulunacağını, tam bir hafta sonra saat bilmem kaçta kendiliğinden yayına girecek hassas_nefer.com adlı siteye yükleyeceği Google haritasıyla gösterecektir. Bu mektupları kim yazmaktadır ve Hassas Nefer'in intihar etmesi kendileri açısından ne demektir?

Aynı akşam postadan çıkacak H. N. imzalı eski bir kartpostalda "Nasılsınız dâhi çocuklar?" yazacaktır. Bu mesajı okuduktan sonra başlayan, üçünün de bir daha dönmek üzere o evden çıkacağı ve yollarının ayrılacağı süreç, sadece dakikalar sürecektir.

Kartpostalı ilk okuyan OSMAN, her şeyi temizle-onu.com üzerinden tüm gerçekliğiyle yayınlamayıp ve ortadan kaybolmayı önerir. CENGİZ belli ki bu önerinin sadece ikinci kısmına sıcak bakmıştır, bakkala gidip yiyecek bir şeyler almak bahanesiyle evden çıkar ve bir taksiye atlayıp havaalanının yolunu tutar. Diğerlerini kuşkulandırmamak için, çıkarken yanına sadece pasaportunu ve cüzdanını almıştır.

Evde kalan OSMAN ve ATTİLA bakışmaktadırlar. İki sokak ötedeki bakkala gidip, bir şeyler alıp, dönmek için makul olan kısacık süre bile daha dolmadan önce, hatta CENGİZ çıktıktan saniyeler sonra, ATTİLA aslında CENGİZ'in eve dönmeyeceğini hissetmiştir. CENGİZ'in dizüstü bilgisayarını getirmek bahanesiyle CENGİZ'in odasına giren ATTİLA, CENGİZ'in pasaportunun çekmecesinde olmadığını ama ehliyetini aceleden yere düşürdüğünü derhal görür. OSMAN'ın kendilerini ele vereceğinden korkmuştur. Yegâne çare olarak OSMAN'ın ortadan kalkması gerektiğine de, o anda karar verir, derhal harekete geçer.

Yerde tesadüfen gördüğü bir bakır kablonun iki ucunu bir prizden her iki deliğine sokarak kısa devre yaptırır, hemen ana sigorta atar, ışıklar söner. Kabloyu da prize takılı bırakır. Karanlıkta seslenerek, OSMAN'a sigortaların attığını duyurur. OSMAN hemen el yordamıyla bulacağı sigortaların başına gidip tamir etmeye girişir, ancak sigorta şalteri her kaldırıldığında derhal atmaktadır. ATTİLA OSMAN'a biraz beklemesini, şaltere dokunmamasını, ışık getireceğini söyler ve önce takmış olduğu bakır kabloyu prizden çıkarır. Karanlıkta güç bela bulacağı makaralı uzatma kablusunun priz tarafındaki her iki deliğine de uçları açık birer kablo takar, fişini duvardaki bir prize takar. Makarayı açarak OSMAN'ın yanına gelen ATTİLA, "bir saniye şu kabloyu ve bu kabloyu bir tut," diyerek, OSMAN'ın eline uçları açık iki kabloyu tutuşturur. OSMAN kabloların ne olduğunu sorsa da, bir yandan ikisini de tutar. ATTİLA o anda sigorta şalterini açar.

Işıklar yandığında OSMAN yerde yatmaktadır. ATTİLA, OSMAN'ın nabzını kontrol edince ölmediğini fark eder ve bu kez her iki kabloyu OSMAN'a kendisi bağlar. Son derece zorlanarak da olsa, sigortalar birkaç kez atsa da, ATTİLA amacına ulaşacaktır. CENGİZ'in ehliyetini de cesede yakın bir yere özenle "düşürür". Gerçek katilin son olay yerinde bıraktığı mektupta bahsettiği intihar mektubunu yazmaya gelmiştir sıra. ATTİLA, Hassas Nefer imzalı son mektubu aceleyle yazıp, masanın üzerinde bırakır. Bütün bilgisayarların sabit disklerini ve evdeki bütün kimlikleri yanına alarak evden ayrılır.

CENGİZ endişeden kan ter içinde kalarak geçtiği pasaport kontrolünden sonra, vizesiz binilebilecek ilk uçağa binmiş, Moskova'ya gitmektedir.

ATTİLA Bodrum'a yerleşmiştir, bir barda garson olarak iş bulmuştur ve civardaki bir köyde kiraladığı berbat bir gecekonduda yaşamaktadır. Sadece yurt içinde yaşayan bir yabancı gibi görünmek için satın almış olduğu sahte pasaport sayesinde, Bodrum'dakiler onu aksanlı olsa da çok iyi

Türkçe konuşan bir İranlı olarak tanınmaktadır. OSMAN cinayetiyle ilgili aranan ATTİLA'yla kendi yeni kimliği arasında kimse hiçbir bağlantı kurmadığı hâlde, ATTİLA'nın hâlet-i ruhiyesi giderek bozulmaktadır. Sürekli takip edildiğini düşünmekte, bazen bisikletle tek başına eve dönerken gaipten gelen polis sirenlerinden korkup pedala abanıp düşmekte, arada bir kimi bar müşterilerinin aslında cinayetleri işleyen gerçek katil olduğuna kanaat getirmekte ve onlarla sadece kendi anlayacağı şifreler kullanarak diyaloglara girmeyi denemekte, aklında en ufak bir soru işareti olmayan patronunun aslında kendisinin kim olduğunu anladığından kuşkulananmakta, arada bir de zehirlendiğinden şüphelenerek doktora koşmaktadır.

Barda çalışmadığı zamanlarda evin orasına burasına kamera yerleştirmekle, kapılara şifreli kilitler takmakla veya akla ziyan alarm tesisatları kurmakla uğraşmaktadır.

Bardaktan boşanırcasına yağmur yağan bir gece, güvenlik amacıyla pencerelerden tekinin bir yerlerine verdiği elektrik akımı yüzünden kısa devre olur ve yangın çıkar. Kendisini evden dışarıya güçlükle atan ATTİLA bisiklete atlar ve Bodrum'dan kaçmak üzere otogara doğru yola koyulur. Gelmekte olan itfaiyenin ışıklarını uzaklardan gördüğünde polisin geldiğini zannederek bisikleti bir yere gizleyip yolun dışındaki araziye dalar. Kendisini antik tiyatrodan bulduğunda şimşekler çakmakta, yıldırımlar düşmekte, gök gürültüleri ışımalardan hemen sonra gelmektedir. Yıldırım çarparak endişesiyle bir kayanın altına sığınır.

Kendisini günler sonra orada bulduklarında, sağlığı çok berbat ve akli dengesi yerinde değildir.

[Filmin Sonu]